

Sygn. akt *XVII AmE 74/12*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący: **SSO Ewa Malinowska**

Protokolant: Andrzej Tracz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2014 roku w Warszawie sprawy

z powództwa **S. F.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.**

o **kontynuowanie postępowania administracyjnego**

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 30 kwietnia 2012 roku nr (...)

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od powoda S. F. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. zasądza od powoda S. F. na rzecz zainteresowanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 377 zł (trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSO Ewa Malinowska

Sygn. akt: XVII AmE 74/12

UZASADNIENIE

W dniu 30 kwietnia 2012 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydał decyzję nr (...) umarzającą postępowanie prowadzone na podstawie art. 8 ustawy Prawo energetyczne w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego odmowy zawarcia przez (...) S.A. w G. z powodem S. F. umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej farmy wiatrowej (...), zlokalizowanej w miejscowości S. gmina B..

Prezes oparł przedmiotową decyzję na następujących ustaleniach i rozważaniach.

W niniejszej sprawie ze strony przedsiębiorstwa energetycznego nie nastąpiła odmowa zawarcia umowy o przyłączenie, przeciwnie stosowna umowa została zawarta między stronami w dniu 9 kwietnia 2010 r., czyli na długo przed wszczęciem niniejszego postępowania. Zgodnie z ugruntowanym poglądem przesłanka umorzenia postępowania z powodu jego bezprzedmiotowości może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, a nie tylko powstać w czasie jego prowadzenia. W tych okolicznościach Prezes URE umorzył postępowanie jako bezprzedmiotowe. (k. 3 – 4)

Od tej decyzji powód S. F. wniósł odwołanie wnosząc o jej uchylenie w całości bądź zmianę oraz „określenie warunków przyłączenia, zawarcia umowy o przyłączenie i realizację przyłączenia”. Zaskarżonej decyzji zarzucił

naruszenie art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego. W uzasadnieniu potwierdził fakt zawarcia w dniu 9 kwietnia 2010 r. umowy o przyłączenie jednocześnie podnosząc, że zainteresowany przedsiębiorca energetyczny odmówił odbioru technicznego elektrowni z powodu stwierdzonej niezgodności wykonane inwestycji z warunkami przyłączenia do sieci elektroenergetycznej. Odmowę uzasadniono faktem, że w warunkach przyłączenia wskazano jako miejsce przyłączenia trzon istniejącej sieci (...) z (...) Ż., zaś podłączenie wykonano do trzonu linii (...) z (...) Ż.. Odmowa dokonania odbioru wstępnego jest dla powoda niezrozumiała jako że z map geodezyjnych wynika, iż jest to jedyna możliwość podłączenia. (k. 5 – 6)

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podniósł m. in., że istotą sporu w niniejszej sprawie jest odmowa odbioru technicznego przyłącza farmy wiatrowej przez zainteresowanego. Rozstrzygnięcie sporu w tym zakresie w sposób oczywisty narażałoby Prezesa URE na zarzut naruszenia art. 6 k.p.a. Zdaniem pozwanego powód pominął w odwołaniu fakt, że uzgodnienia co do projektu budowlanego farmy nastąpiły omyłkowo, co wyjaśniono w piśmie zainteresowanego z dnia 23 kwietnia 2012 r. Okoliczność ta nie ma wpływu na rozstrzygnięcia zaskarżonej decyzji. (k. 18 – 21)

W odpowiedzi na odwołanie zainteresowane przedsiębiorstwo energetyczne przyłączyło się w całości do stanowiska pozwanego Prezesa URE. (k. 25 – 27)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód S. F. jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...) w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w urządzeniach elektrowni wiatrowej (...) położonej w miejscowości S. gmina B..

dowód: twierdzenia pozwanego o okolicznościach, którym powód nie zaprzeczył i które Sąd uznał za udowodnione na podstawie art. 299 i 231 k.p.c.(k. 3 – 4)

W dniu 7 października 2008 r. zainteresowany (...) S.A. w G. wydał na rzecz powoda warunki przyłączenia ww. farmy wiatrowej do sieci elektroenergetycznej nr (...).

dowód: warunki przyłączenia do sieci elektroenergetycznej nr (...) (k. 3 – 6 akt adm.)

W dniu 9 kwietnia 2010 r. pomiędzy S. F. a (...) S.A. w G. została zawarta umowa o przyłączenie farmy wiatrowej (...) do sieci elektroenergetycznej.

dowód: twierdzenia powoda o okolicznościach, którym pozwany nie zaprzeczył i które Sąd uznał za udowodnione na podstawie art. 299 i 231 k.p.c.

W dniu 20 marca 2012 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wpłynął wniosek S. F. o wszczęcie postępowania dotyczącego „odbioru należącej do powoda farmy wiatrowej”, „ustalenia obowiązku przyłączenia powoda jako odbiorcy do sieci zgodnie z warunkami przyłączenia” i „zawarcia umowy o przyłączenie i realizację przyłączenia”.

dowód: wniosek o wszczęcie postępowania (k. 1 – 2)

Sąd przyznał moc dowodową wszystkim zgromadzonym w sprawie dokumentom; ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie okolicznością bezsporną był fakt zawarcia w dniu 9 kwietnia 2010 r. umowy o przyłączenie farmy wiatrowej powoda do sieci przedsiębiorstwa energetycznego.

W tej sytuacji podzielić należy stanowisko Prezesa URE w całości.

Przepisy prawa nie przewidują trybu weryfikacji przez Prezesa URE zasadności odmowy dokonania odbioru technicznego urządzeń elektrowni wiatrowej; kwestia ta należy do cywilnoprawnej sfery odpowiedzialności z tytułu zawarcia umowy na wykonanie projektu budowlanego (ew. umowy o roboty budowlane) i jako taka pozostaje poza kognicją organu regulacyjnego.

Artykuł 8 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne w żaden sposób nie może stanowić podstawy orzekania w niniejszej sprawie. Na podstawie powołanego przepisu Prezes URE upoważniony jest do badania zasadności odmowy zawarcia umowy o przyłączeniowej (a nie odmowy dokonania odbioru elektrowni wiatrowej) i przepis ten znalazłby w sprawie zastosowanie, gdyby przedsiębiorstwo odmówiło zawarcia umowy. Skoro zaś w niniejszej sprawie nie doszło do odmowy zawarcia umowy (przeciwnie: umowa taka została zawarta), co przyznał sam powód w odwołaniu, to spór w tym zakresie między powodem a przedsiębiorstwem energetycznym w ogóle nie zaistniał.

Z powyższych względów słusznie Prezes URE uznał, że postępowanie administracyjne było bezprzedmiotowe. W konsekwencji postępowanie to należało umorzyć, albowiem zgodnie z art. 105 § 1 k.p.a. w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej (w analizowanym przypadku: Prezes URE) wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części

Dla jasności zauważyć trzeba, że także w hipotetycznym przypadku zaistnienia w niniejszej sprawie okoliczności odmowy zawarcia umowy o przyłączenie odwołanie podlegałoby oddaleniu. Powołany wyżej przepis art. 8 ustawy Prawo energetyczne nie przyznaje bowiem Prezesowi URE kompetencji do orzekania w przedmiocie umów już zawartych. W niniejszej sprawie należy w całej rozciągłości podzielić ugruntowane poglądy doktryny i judykatury. Jak wskazała J. Kędzia („Komentarz do ustawy Prawo energetyczne”, wyd. Lex Omega 2010) „do roku 2005 w praktyce orzeczniczej SOKiK funkcjonował pogląd o dopuszczalności rozstrzygania przez Prezesa URE - obok spraw spornych dotyczących zawarcia umów, wskazanych w art. 8 ust. 1 ustawy - również spraw spornych dotyczących zmiany umów już zawartych. Jednakże w wyroku z dnia 24.03.2005 r., XVII AmE 14/04, www.ure.gov.pl, SOKiK, powołując się na orzecznictwo SN w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów, wyraził następujący pogląd: "W wyroku z dnia 12 września 2003 r. I CK 504/01 oraz z dnia 7 października 2004 r. III SK 56/04 Sąd Najwyższy przyjął jednak, że art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego umożliwia ukształtowanie w drodze decyzji administracyjnej warunków umowy jeszcze nie zawartej, wobec nie dojścia stron tej umowy do porozumienia. Oznacza to, że Prezes URE nie może orzekać w sprawach dotyczących umów już zawartych. Sąd orzekający podzielał wykładnię omawianego przepisu dokonaną przez Sąd Najwyższy i uznając, że Prezes URE nie ma jurysdykcji w sprawach umów już zawartych przyjął, że nie ma on uprawnień do zmieniania, na wnioski strony, postanowień umowy (...)". W powołanym wyroku SN z dnia 12.09.2003 r., I CK 504/01, niepubl., SN stwierdził, iż: "Trzeba też zwrócić uwagę, że ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504), dalej nazywana pr. energ., nie zapewnia odbiorcom energii pełnej ochrony, jakkolwiek celem jej jest również przeciwdziałanie negatywnym skutkom naturalnych monopolii (art. 1 ust. 2). Zgodnie z art. 8 ust. 1 Prezes Urzędu Regulacji Energetyki rozpoznaje spory dotyczące ustalania warunków świadczenia usług, odmowy przyłączenia do sieci czy odmowy zawarcia umowy. Przyszły odbiorca energii może w postępowaniu przed Prezesem URE domagać się ustalenia treści umowy i w tym zakresie droga postępowania cywilnego jest wyłączona. Prezes URE nie ma jednak jurysdykcji w sprawach dotyczących umów już zawartych. W trybie art. 8 umowy nie można dochodzić nakazania zmiany takiej umowy nawet wtedy, kiedy odbiorcy narzucone zostały wskutek stosowania praktyki monopolistycznej uciążliwe warunki umowy. Właściwym i jedynie uprawnionym organem do rozpoznania tego rodzaju zarzutu jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (a w dalszym postępowaniu właściwe sądy), na podstawie przepisów ustawy antymonopolowej (zob. wyrok SN z dnia 8 grudnia 2000 r., I KKN 994/98, OSNC nr 7-8, poz. 103, postanowienie SN z dnia 27 października 1995 r., III CZP 135/95, Orz.SP 1996, z. 5, poz. 112). Nie można też uznać, by nieskorzystanie przez odbiorcę z trybu postępowania określonego w art. 8 pr. energ. pozbawiało go ochrony określonej na podstawie przepisów ustawy

monopolowej". Wobec powyższego uznać należy, że rozstrzygnięcie w sprawach spornych dotyczących zmiany umów już zawartych wykracza poza kompetencje Prezesa URE określone w art. 8 ust. 1 pr. en. (zob. również: kom. do art. 5)."

Konkludując, zaskarżona decyzja Prezesa URE odpowiada prawu a odwołanie powoda jest niezasadne.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 479 indeks 53 § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. w zw. z § 14 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu zasądając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz od powoda na rzecz zainteresowanej spółki kwotę 377 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

SSO Ewa Malinowska